

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 17 czerwca 2013 r.

Poz. 686

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 11 marca 2013 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493),
- 2) ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227),
- 3) ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505),
- 4) ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97),
- 5) ustawą z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228),
- 6) ustawą z dnia 25 listopada 2010 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy o działach administracji rządowej (Dz. U. Nr 239, poz. 1592),
- 7) ustawą z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. Nr 63, poz. 322),
- 8) ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 695),
- 9) ustawą z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 897),
- 10) ustawą z dnia 4 stycznia 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 165)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 8 marca 2013 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 34 i 35 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287), które stanowią:

„Art. 34. 1. Wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska wstępują, z dniem wejścia w życie ustawy, w stosunki prawne odpowiednich Ośrodków (Samodzielnych Pracowni) Badań i Kontroli Środowiska.

2. Mienie i środki finansowe pozostające w dyspozycji Ośrodków (Samodzielnych Pracowni) Badań i Kontroli Środowiska przejmują, z dniem wejścia w życie ustawy, wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska może zarządzić przekazanie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska określonych składników mienia, o których mowa w ust. 2, innemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

4. (pominięty).

Art. 35. 1. Pracownicy dotychczasowych Ośrodków (Samodzielnych Pracowni) Badań i Kontroli Środowiska stają się pracownikami Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, mogą, w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, złożyć Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oświadczenie o wypowiedzeniu stosunku pracy albo wniosek o jego rozwiązanie za porozumieniem stron, który powinien być uwzględniony w terminie nie dłuższym niż obowiązujący w danym stosunku pracy okres wypowiedzenia. Rozwiązanie stosunku pracy na zasadach przewidzianych w niniejszym ustępie pociąga za sobą skutki, jakie prawo wiąże z rozwiązaniem umowy o pracę przez zakład pracy za wypowiedzeniem z powodu likwidacji zakładu pracy.”;

2) art. 35–39 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493 oraz z 2008 r. Nr 199, poz. 1227), które stanowią:

„Art. 35. 1. Do bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub do szkody w środowisku, które zaistniały przed dniem 30 kwietnia 2007 r. lub wynikały z działalności, która została zakończona przed dniem 30 kwietnia 2007 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do szkód w środowisku dotyczących powierzchni ziemi wyrządzonych przed dniem 30 kwietnia 2007 r. stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 32, w brzmieniu dotychczasowym, z tym że organem właściwym jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 36. Starostowie niezwłocznie po wejściu w życie ustawy przekażą właściwym wojewodom:

- 1) akta spraw dotyczących rekultywacji zanieczyszczonej gleby lub ziemi wraz z pełną posiadaną dokumentacją;
- 2) rejestry, o których mowa w art. 110 ustawy zmienianej w art. 32 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 37. Rejestr bezpośrednich zagrożeń szkodą w środowisku i szkód w środowisku, obejmujący wszystkie zgłoszone od dnia 30 kwietnia 2007 r. przypadki wystąpienia bezpośrednich zagrożeń szkodą w środowisku i szkód w środowisku, uruchamia się do dnia 30 kwietnia 2008 r.

Art. 38. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekaże ministrowi właściwemu do spraw środowiska zbiorczą informację na temat zawartości rejestru bezpośrednich zagrożeń szkodą w środowisku i szkód w środowisku za rok 2007 do dnia 31 grudnia 2008 r.

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2007 r.”;

3) art. 174 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227), który stanowi:

„Art. 174. Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 listopada 2008 r., z wyjątkiem art. 121 i 123 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

4) art. 202 i 216 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505), które stanowią:

„Art. 202. W okresie 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy warunek posiadania kompetencji kierowniczych na stanowiskach, o których mowa w art. 52 oraz w ustawach zmienianych w art. 135–139, 141–143, 145–147, 149–156, 158, 159, 161–185 oraz 187–189, uważa się za spełniony przez osoby, które:

- 1) uzyskały świadectwo potwierdzające kwalifikacje do pracy na wysokim stanowisku państwowym, wydane na podstawie art. 7 ust. 5 lub art. 8 ust. 7 ustawy uchylanej w art. 214;
- 2) w wyniku postępowania kwalifikacyjnego dla pracowników służby cywilnej ubiegających się o mianowanie w służbie cywilnej osiągnęły miejsce uprawniające do mianowania na podstawie ustawy uchylanej w art. 215.”

„Art. 216. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7 ust. 1, art. 40–43, art. 45, art. 47–49, art. 160 i art. 186 pkt 2–6, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.”;

- 5) art. 72 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), który stanowi:

„Art. 72. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 2–4, art. 13, 14 i 17, art. 22 pkt 2, art. 24, art. 65–67 oraz art. 69 – które wchodzi w życie z dniem 31 marca 2009 r.;
 - 2) art. 68 – który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r.”;
- 6) art. 191 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), który stanowi:
- „Art. 191. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 131, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.”;
- 7) art. 3–9 ustawy z dnia 25 listopada 2010 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy o działach administracji rządowej (Dz. U. Nr 239, poz. 1592), które stanowią:

„Art. 3. Wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska i zastępcy wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, którzy zostali powołani przed dniem wejścia w życie ustawy, stają się z dniem wejścia w życie ustawy wojewódzkimi inspektorami ochrony środowiska i zastępcami wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska w rozumieniu przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Pracownicy wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych na podstawie umowy o pracę z dniem wejścia w życie ustawy stają się pracownikami służby cywilnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706), z zachowaniem prawa do wynagrodzenia w dotychczasowej wysokości.

Art. 5. 1. Stosunki pracy pracowników zatrudnionych w wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska na podstawie mianowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.^{a)}) z dniem 1 stycznia 2011 r. przekształcają się w stosunki pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

2. Do pracowników zatrudnionych w wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska na podstawie mianowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych stosuje się art. 10 ust. 1a, 1b i 5, art. 13–16 oraz art. 27 ust. 3 tej ustawy.

3. Osoby odwołane z funkcji organu administracji państwowej lub innego stanowiska kierowniczego w administracji państwowej, które przed powołaniem na tę funkcję lub to stanowisko były urzędnikami państwowymi zatrudnionymi w wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska na podstawie mianowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, stają się pracownikami służby cywilnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. Do tych osób stosuje się odpowiednio art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych.

4. Rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem zatrudnionym w wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska na podstawie mianowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych bez wypowiedzenia z winy pracownika może nastąpić w razie:

- 1) ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków członka korpusu służby cywilnej, jeżeli wina pracownika jest oczywista;
- 2) popełnienia przez pracownika w czasie trwania stosunku pracy przestępstwa, które uniemożliwia dalsze zatrudnienie, jeżeli przestępstwo jest oczywiste lub zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem.

5. Rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem, o którym mowa w ust. 4, bez wypowiedzenia z winy pracownika nie może nastąpić po upływie miesiąca od dnia uzyskania przez pracodawcę wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie stosunku pracy.

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2010 r. Nr 165, poz. 1118, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1494.

Art. 6. Pracownik wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska zatrudniony na stanowisku urzędniczym, który w dniu wejścia w życie ustawy nie spełnia wymagań kwalifikacyjnych przewidzianych dla zajmowanego przez niego stanowiska, może być nadal zatrudniony na tym stanowisku.

Art. 7. Z dniem wejścia w życie ustawy laboratoria wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska oraz laboratoria delegatur wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska stają się laboratoriami w rozumieniu art. 28f ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 8. Główny Inspektor Ochrony Środowiska z dniem wejścia w życie ustawy podejmuje działania zmierzające do utworzenia systemu informatycznego Inspekcji Ochrony Środowiska „Ekoinfonet”.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 5 w zakresie art. 4a ust. 1 pkt 7 oraz pkt 16 w zakresie rozdziału 4c, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.”;

- 8) art. 91 ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. Nr 63, poz. 322), który stanowi:

„Art. 91. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 9) art. 97 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 695), który stanowi:

„Art. 97. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 10) art. 23 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 897), który stanowi:

„Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 9 pkt 2, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 17 w zakresie dodania art. 9x ust. 1 pkt 4 i 5, ust. 2 i 3, art. 9y ust. 1 pkt 4 i 5, ust. 2 i 3 oraz art. 9z ust. 1–3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.;
- 3) art. 1 pkt 17 w zakresie dodania art. 9z ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2013 r.”;

- 11) art. 14 i 16 ustawy z dnia 4 stycznia 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 165), które stanowią:

„Art. 14. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 5 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 5 i mogą być zmieniane.”

„Art. 16. Ustawa wchodzi w życie w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *E. Kopacz*

USTAWA

z dnia 20 lipca 1991 r.

o Inspekcji Ochrony Środowiska

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.¹⁾ Inspekcja Ochrony Środowiska jest powołana do kontroli przestrzegania przepisów o ochronie środowiska oraz badania i oceny stanu środowiska.

Art. 2. 1.²⁾ Do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy:

- 1) kontrola podmiotów korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.³⁾) w zakresie:
 - a) przestrzegania przepisów o ochronie środowiska,
 - b) przestrzegania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska oraz przestrzegania zakresu, częstotliwości i sposobu prowadzenia pomiarów wielkości emisji i jej wpływu na stan środowiska,
 - c) przestrzegania przepisów dotyczących zawartości siarki w ciężkim oleju opałowym stosowanym w instalacjach energetycznego spalania paliw oraz w oleju do silników statków żeglugi śródlądowej,
 - d) eksploatacji instalacji i urządzeń chroniących środowisko przed zanieczyszczeniem,
 - e) przestrzegania przepisów o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,
 - f) przestrzegania przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej,
 - g) postępowania z substancjami zubożającymi warstwę ozonową, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263, z późn. zm.⁴⁾), oraz z produktami, urządzeniami i instalacjami zawierającymi te substancje,
 - h) przestrzegania przepisów i uzyskanych na ich podstawie zezwoleń, z wyłączeniem kontroli laboratoryjnej, w zakresie postępowania z organizmami genetycznie zmodyfikowanymi,
 - i) przestrzegania przepisów o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,
 - j) przestrzegania przepisów o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, z wyjątkiem przepisów art. 41 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495, z późn. zm.⁵⁾),
 - k) przestrzegania przepisów o bateriach i akumulatorach, z wyjątkiem przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 8, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 11, art. 31 ust. 3, art. 48–50, art. 53 oraz art. 54 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.⁶⁾);

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 listopada 2010 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy o działach administracji rządowej (Dz. U. Nr 239, poz. 1592), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341, z 2012 r. poz. 460, 951, 1342 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21, 139 i 165.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1458 i Nr 203, poz. 1683, z 2009 r. Nr 215, poz. 1664 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 94, poz. 549.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 223, poz. 1464, z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 215, poz. 1664, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622, Nr 152, poz. 897 i Nr 171, poz. 1016 oraz z 2013 r. poz. 21.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016 i Nr 178, poz. 1060 oraz z 2013 r. poz. 21.

- 1a)⁷⁾ kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r. poz. 391, z późn. zm.⁸⁾);
- 2) prowadzenie państwowego monitoringu środowiska, w szczególności:
- a) opracowywanie programów państwowego monitoringu środowiska,
 - b) koordynacja realizacji zadań państwowego monitoringu środowiska,
 - c) gromadzenie informacji o środowisku w zakresie ujętym w programach państwowego monitoringu środowiska,
 - d) przetwarzanie zgromadzonych informacji o środowisku i dokonywanie ocen stanu środowiska,
 - e) opracowywanie raportów o stanie środowiska,
 - f) udział w międzynarodowej wymianie informacji o stanie środowiska, w tym koordynacja współpracy z Europejską Agencją Środowiska, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2009, str. 13);
- 3) podejmowanie decyzji wstrzymujących działalność prowadzoną z naruszeniem wymagań związanych z ochroną środowiska lub naruszeniem warunków korzystania ze środowiska;
- 4) przeciwdziałanie poważnym awariom oraz sprawowanie nadzoru nad usuwaniem ich skutków;
- 5) wykonywanie zadań związanych ze zbieraniem danych do Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń oraz prowadzeniem Krajowego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń;
- 6) wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.⁹⁾);
- 7) udział w przekazywaniu do użytkowania obiektów lub instalacji realizowanych jako przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 8) wykonywanie zadań w zakresie zapobiegania szkodom w środowisku i ich naprawy;
- 9) wykonywanie zadań określonych w przepisach o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów;
- 10) wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr 138, poz. 865, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 11) kontrola wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku, podlegających ocenie zgodności w zakresie spełniania przez nie zasadniczych lub innych wymagań dotyczących ochrony środowiska;
- 12) wykonywanie zadań z zakresu:
- a)¹¹⁾ ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. Nr 63, poz. 322 oraz z 2012 r. poz. 908),
 - b) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.),

⁷⁾ Dodany przez art. 2 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 897), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 oraz z 2013 r. poz. 21 i 228.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 122, poz. 695, Nr 132, poz. 766, Nr 135, poz. 789, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981, Nr 170, poz. 1015 i Nr 178, poz. 1060, z 2012 r. poz. 460, 472, 908, 951 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 21 i 165.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 145, z 2011 r. Nr 163, poz. 981, z 2012 r. poz. 1513 oraz z 2013 r. poz. 21.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 67 ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. Nr 63, poz. 322), która weszła w życie z dniem 8 kwietnia 2011 r.

- c) rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (Dz. Urz. UE L 104 z 08.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 48, z późn. zm.),
 - d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 689/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2008, str. 1, z późn. zm.),
 - e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.)
- w zakresie zagrożeń dla środowiska;
- 13)¹²⁾ przeprowadzanie kontroli, o której mowa w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 695);
 - 14) wykonywanie pomiarów wielkości emisji oraz poziomu substancji lub energii występujących w środowisku;
 - 15) prowadzenie badań referencyjnych i porównawczych;
 - 16) prowadzenie interkalibracyjnych porównań międzylaboratoryjnych;
 - 17) współdziałanie w zakresie ochrony środowiska z innymi organami kontroli, organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, innymi organami administracji państwowej i organami samorządu terytorialnego oraz obrony cywilnej, a także organizacjami społecznymi;
 - 17a)¹³⁾ wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.¹⁴⁾);
 - 18) wykonywanie innych zadań określonych odrębnymi przepisami.

2. Zwierzchni nadzór nad wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, sprawuje minister właściwy do spraw środowiska.

3. Inspekcja Ochrony Środowiska współpracuje z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.

Rozdział 2

Organy Inspekcji Ochrony Środowiska

Art. 3.¹⁵⁾ Organami Inspekcji Ochrony Środowiska są:

- 1) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 2) wojewódzki inspektor ochrony środowiska jako organ rządowej administracji zespolonej w województwie.

Art. 3a.¹⁶⁾ Główny Inspektor Ochrony Środowiska jest centralnym organem administracji rządowej nadzorowanym przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Art. 4. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska kieruje działalnością Inspekcji Ochrony Środowiska.

2. (uchylony).

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 78 pkt 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 695), która weszła w życie z dniem 21 czerwca 2011 r.

¹³⁾ Dodany przez art. 3 ustawy z dnia 4 stycznia 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 165), która weszła w życie z dniem 7 marca 2013 r.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21 i 165.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

3.¹⁷⁾ Głównego Inspektora Ochrony Środowiska powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

4.¹⁷⁾ Zastępcę Głównego Inspektora Ochrony Środowiska powołuje minister właściwy do spraw środowiska, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Minister właściwy do spraw środowiska odwołuje Zastępcę Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

4a.¹⁸⁾ Stanowisko Głównego Inspektora Ochrony Środowiska może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

4b.¹⁸⁾ Informację o naborze na stanowisko Głównego Inspektora Ochrony Środowiska ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

4c.¹⁸⁾ Termin, o którym mowa w ust. 4b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

4d.¹⁸⁾ Nabór na stanowisko Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw środowiska, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

4e.¹⁸⁾ Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 4d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

4f.¹⁸⁾ Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 4e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

4g.¹⁸⁾ W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 143 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505), która weszła w życie z dniem 24 marca 2009 r.

¹⁸⁾ Dodany przez art. 143 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

4h.¹⁸⁾ Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

4i.¹⁸⁾ Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

4j.¹⁸⁾ Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

4k.¹⁸⁾ Zespół przeprowadzający nabór na stanowisko, o którym mowa w ust. 4, powołuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

4l.¹⁸⁾ Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio ust. 4a–4j.

5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska wykonuje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

6. W skład Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska mogą wchodzić: departamenty, wydziały, zespoły terenowe, samodzielne stanowiska oraz laboratoria.

7. Organizację Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska określa statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska.

Art. 4a.¹⁹⁾ 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, kierując działalnością Inspekcji Ochrony Środowiska:

- 1) ustala ogólne kierunki działania Inspekcji Ochrony Środowiska oraz wydaje zalecenia i wytyczne, określające sposób postępowania w trakcie realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1, oraz kontroluje stan ich realizacji;
- 2) ustala szczegółowe zasady postępowania w przypadku wystąpienia poważnej awarii w zakresie należącym do właściwości Inspekcji Ochrony Środowiska oraz zasady współdziałania z innymi organami administracji publicznej;
- 3) może wydawać wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności i żądać będących w ich posiadaniu informacji o stanie środowiska i jego ochronie oraz o zakresie i wynikach ich działania;
- 4) organizuje i koordynuje kontrole podmiotów korzystających ze środowiska o zasięgu lub znaczeniu ponadwojewódzkim;
- 5) opracowuje wieloletnie programy państwowego monitoringu środowiska;
- 6) dokonuje analiz i ocen:
 - a) przestrzegania przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 1,
 - b) stanu środowiska;

¹⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

- 7)²⁰⁾ prowadzi system informatyczny, o którym mowa w art. 28h ust. 1, i nadzoruje jego funkcjonowanie;
- 8) organizuje szkolenia pracowników Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie wykonywania zadań określonych w ustawie i w przepisach odrębnych;
- 9) sporządza roczne sprawozdanie z działalności Inspekcji Ochrony Środowiska i przedkłada je do akceptacji ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie do 31 maja roku następnego.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska w zakresie zadań określonych w art. 2 ust. 1 współpracuje z:

- 1) organami państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 2) właściwymi organami innych państw na podstawie zawartych umów i porozumień;
- 3) organizacjami międzynarodowymi.

Art. 5.²¹⁾ 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska kieruje działalnością Inspekcji Ochrony Środowiska na obszarze województwa.

2. Wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska powołuje i odwołuje wojewoda, za zgodą Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

3. Stanowisko wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska może zajmować osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 5) posiada co najmniej 5-letni staż pracy na stanowiskach związanych z zadaniami z zakresu ochrony środowiska, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 6) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

4. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, kierując działalnością Inspekcji Ochrony Środowiska na obszarze województwa:

- 1) wykonuje jej zadania zgodnie z ogólnymi kierunkami działania, zaleceniami i wytycznymi Głównego Inspektora Ochrony Środowiska;
- 2) ustala, w porozumieniu z wojewodą, kierunki działania oraz roczne plany pracy Inspekcji Ochrony Środowiska w województwie;
- 3) opracowuje i realizuje wojewódzkie programy monitoringu środowiska;
- 4) dokonuje na obszarze województwa analiz i ocen:
 - a) przestrzegania przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 1,
 - b) stanu środowiska;
- 5) przedkłada Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informacje o realizacji zadań Inspekcji Ochrony Środowiska na obszarze województwa za dany rok w terminie do 15 lutego roku następnego oraz na żądanie, w każdym czasie.

5. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wykonuje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska.

6. Zastępców wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w liczbie do dwóch, powołuje i odwołuje wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

²⁰⁾ Wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. stosownie do art. 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

7. Stanowisko zastępcy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska może zajmować osoba, która spełnia warunki określone w ust. 3.

8. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, może tworzyć delegatury wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska. Kierownik delegatury może, z upoważnienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, prowadzić sprawy i wydawać na terenie swojego działania decyzje administracyjne.

9. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zasady i sposób organizacji wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska oraz ich delegatur, mając na względzie zapewnienie ich sprawnego i jednolitego działania.

Art. 6. (uchylony).²²⁾

Art. 7.²³⁾ Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, za zgodą Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, może powierzyć, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych, powiatom położonym na terenie województwa.

Art. 8. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Ochrony Środowiska organem właściwym jest, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, wojewódzki inspektor ochrony środowiska i jako organ wyższego stopnia – Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

Art. 8a.²⁴⁾ 1. Rada gminy, rada powiatu i sejmik województwa przynajmniej raz w roku rozpatrują informację wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o stanie środowiska na obszarze województwa. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zarząd powiatu i zarząd województwa o wynikach kontroli obiektów o podstawowym znaczeniu dla danego terenu.

2. W związku z przedłożoną informacją, o której mowa w ust. 1, radzie powiatu służy prawo do określania, w drodze uchwały, kierunków działania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w celu zapewnienia na danym obszarze należytej ochrony środowiska.

3. W przypadku bezpośredniego zagrożenia środowiska starosta lub wójt (burmistrz, prezydent miasta) może skierować, zawierający uzasadnienie, wniosek do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie należących do jego zadań i kompetencji działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia, gdy podjęcie działań wykracza poza zadania i kompetencje odpowiednio starosty lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

4. Uchwała podjęta na podstawie ust. 2 oraz wniosek skierowany na podstawie ust. 3 nie mogą dotyczyć wykonania konkretnych czynności służbowych ani określać sposobu wykonania zadania przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, lecz powinny ustalać przedmiot działań lub wskazywać stan niezgodny z prawem, o którego usunięcie chodzi i którego zakres należy do właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Art. 8b.²⁴⁾ 1. Starosta, wójt (burmistrz, prezydent miasta) ponoszą wyłączną odpowiedzialność za treść wniosku skierowanego na podstawie art. 8a ust. 3.

2. Wniosek przekazany ustnie wymaga potwierdzenia na piśmie.

Art. 8c. (uchylony).²⁵⁾

Rozdział 3

Wykonywanie zadań kontrolnych przez Inspekcję Ochrony Środowiska

Art. 9. 1. Kontrolę wykonują Główny Inspektor Ochrony Środowiska, wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska oraz upoważnieni przez nich pracownicy Inspekcji Ochrony Środowiska, zwani dalej „inspektorami”.

²²⁾ Przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁵⁾ Przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

2. Przy wykonywaniu kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska inspektor uprawniony jest do:

1)²⁶⁾ wstępu z niezbędnym sprzętem:

- a) na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na którym prowadzona jest działalność gospodarcza,
- b) do środków transportu;

1a)²⁷⁾ wstępu przez całą dobę wraz z niezbędnym sprzętem na teren niezwiązany z prowadzeniem działalności gospodarczej;

- 2) pobierania próbek, przeprowadzania niezbędnych badań lub wykonywania innych czynności kontrolnych w celu ustalenia na terenie kontrolowanej nieruchomości, w obiekcie lub jego części, stanu środowiska oraz oceny tego stanu w świetle przepisów o ochronie środowiska, a także indywidualnie określonych w decyzjach administracyjnych warunków wykonywania działalności wpływającej na środowisko;
- 3) żądania wstrzymania ruchu instalacji lub urządzeń oraz powstrzymania się od wykonywania innych czynności w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla pobrania próbek oraz przeprowadzenia badań i pomiarów;
- 4) oceny sposobu eksploatacji instalacji lub urządzeń, w tym środków transportu;
- 5) oceny stosowanych technologii i rozwiązań technicznych;
- 6) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego;
- 7) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli;
- 8) żądania okazania dokumentów niezbędnych do wymierzenia mandatu lub kary grzywny;
- 9) oceny sposobu wykonywania pomiarów emisji, ilości pobranej wody oraz odprowadzanych ścieków przez jednostkę prowadzącą pomiary, w tym poprawności sposobu pobierania i analizy próbek.

2a.²⁸⁾ Jeżeli pobranie próbek, przeprowadzenie niezbędnych badań lub wykonanie innych czynności kontrolnych wymaga specjalistycznej wiedzy lub umiejętności, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może upoważnić do udziału w kontroli osobę niebędącą inspektorem, posiadającą taką wiedzę lub takie umiejętności.

2b.²⁸⁾ Do osoby, o której mowa w ust. 2a, stosuje się przepisy ust. 2 pkt 1, 2 i 9 oraz ust. 3.

3. Upoważniony do kontroli inspektor jest uprawniony do poruszania się po terenie nieruchomości, obiektu lub ich części oraz środków transportu, bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlega rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym kontrolowanej jednostki organizacyjnej; podlega on przepisom bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązującym w kontrolowanej jednostce organizacyjnej.

Art. 10.²⁹⁾ Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej oraz kontrolowana osoba fizyczna, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o zakwaterowaniu sił zbrojnych, obowiązani są umożliwić inspektorowi przeprowadzenie kontroli, w szczególności umożliwić dokonanie czynności, o których mowa w art. 9 ust. 2.

Art. 10a. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowo komendanta Policji o pomoc, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności kontrolnych.

2. Na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwy miejscowo komendant Policji jest obowiązany do zapewnienia inspektorowi pomocy Policji w toku wykonywania czynności kontrolnych.

Art. 11. 1. Z czynności kontrolnych inspektor sporządza protokół, którego jeden egzemplarz doręcza kierownikowi kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowanej osobie fizycznej.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), która weszła w życie z dniem 7 marca 2009 r.

²⁷⁾ Dodany przez art. 4 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 26.

²⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 95 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), która weszła w życie z dniem 2 stycznia 2011 r.

2. Protokół podpisują inspektor i kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowana osoba fizyczna, którzy mogą wnieść do protokołu umotywowane zastrzeżenia i uwagi.

3. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowaną osobę fizyczną, inspektor czyni o tym wzmiankę w protokole, a odmawiający podpisu może w terminie siedmiu dni przedstawić swoje stanowisko na piśmie właściwemu organowi Inspekcji Ochrony Środowiska.

Art. 12. 1. Na podstawie ustaleń kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska może:

- 1) wydać zarządzenie pokontrolne do kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub osoby fizycznej;
- 2) wydać na podstawie odrębnych przepisów decyzję administracyjną;
- 3) wszcząć egzekucję, jeżeli obowiązek wynika z mocy prawa lub decyzji administracyjnej.

2. Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowana osoba fizyczna, w terminie wyznaczonym w zarządzeniu pokontrolnym, mają obowiązek poinformowania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o zakresie podjętych i zrealizowanych działań służących wyeliminowaniu wskazanych naruszeń.

3. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może zażądać od kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej przeprowadzenia postępowania służbowego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobom winnym dopuszczenia do uchybień i poinformowania go, w określonym terminie, o wynikach tego postępowania i o podjętych działaniach.

4. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może upoważnić inspektora do wydania w trakcie kontroli decyzji w przedmiocie wstrzymania:

- 1) działalności powodującej naruszenie wymagań ochrony środowiska, jeżeli zachodzi bezpośrednie zagrożenie zdrowia lub życia ludzi albo bezpośrednie zagrożenie zniszczenia środowiska w znacznych rozmiarach;
- 2) oddania do użytku obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji niespełniających wymagań ochrony środowiska.

Art. 12a.³⁰⁾ Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672 i 675).

Art. 13. (uchylony).

Art. 14. W sprawach o wykroczenia przeciwko środowisku organom Inspekcji Ochrony Środowiska przysługuje uprawnienie oskarżyciela publicznego także wtedy, gdy wniosek o ukaranie za wykroczenie złożył inny uprawniony oskarżyciel.

Art. 15. W razie stwierdzenia, że działanie lub zaniechanie kierownika jednostki organizacyjnej, jej pracownika lub innej osoby fizycznej wyczerpuje znamiona przestępstwa przeciwko środowisku, organy Inspekcji Ochrony Środowiska kierują do organu powołanego do ścigania przestępstw zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, dołączając dowody dokumentujące podejrzenie.

Art. 16. 1. Organy Inspekcji Ochrony Środowiska mogą zwrócić się do każdego organu administracji państwowej i rządowej oraz organu samorządu terytorialnego o udzielenie informacji lub udostępnienie dokumentów i danych związanych z ochroną środowiska.

2. W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie ochrony środowiska w działalności organów, o których mowa w ust. 1, organy Inspekcji Ochrony Środowiska kierują wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o:

- 1) wszczęcie postępowania administracyjnego;
- 2) dopuszczenie do udziału w toczącym się postępowaniu.

3. W przypadku skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 2, organom Inspekcji Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed sądem administracyjnym.

³⁰⁾ Dodany przez art. 4 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 26.

Art. 17. 1. Inspekcja Ochrony Środowiska współdziała w wykonywaniu czynności kontrolnych z innymi organami kontroli, w tym z Państwową Inspekcją Sanitarną, organami administracji państwowej i rządowej, organami samorządu terytorialnego, organami obrony cywilnej oraz organizacjami społecznymi.

2. Współdziałanie to obejmuje w szczególności:

- 1) (uchylony);
- 1a) rozpatrywanie wniosków o przeprowadzenie kontroli, składanych przez organy jednostek samorządu terytorialnego;
- 2) przekazywanie właściwym organom administracji państwowej i rządowej oraz organom samorządu terytorialnego informacji o wynikach kontroli przeprowadzonych przez Inspekcję Ochrony Środowiska;
- 3) wymianę informacji o wynikach kontroli;
- 4) wymianę z organami celnymi i Strażą Graniczną informacji związanych ze sprowadzaniem do kraju towarów, których wwóz jest zakazany lub ograniczony ze względu na ochronę środowiska;
- 5) współpracę ze Strażą Graniczną w wykonywaniu kontroli w strefie nadgranicznej;
- 6) współpracę z organami Państwowej Straży Pożarnej w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom.

3.³¹⁾ Przeprowadzenie kontroli nieobjętej planem kontroli Inspekcji Ochrony Środowiska mogą zarządzić wojewoda lub wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

4. Inspekcja Ochrony Środowiska udziela pomocy organom samorządu terytorialnego w realizacji ich zadań kontrolnych w zakresie ochrony środowiska.

5. (uchylony).

Art. 18. 1. Koszty pobierania próbek oraz wykonywania pomiarów i analiz, na podstawie których stwierdzono naruszenie wymagań ochrony środowiska, ponoszą jednostki organizacyjne lub osoby fizyczne, których działalność jest źródłem naruszania tych wymagań.

2. Wysokość kosztów, o których mowa w ust. 1, ustala w drodze decyzji organ Inspekcji Ochrony Środowiska stwierdzający naruszenie wymagań ochrony środowiska.

3. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, kierując się potrzebą zapewnienia proporcjonalności kosztów, określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób ustalania kosztów ponoszonych w związku z prowadzeniem:

- 1) kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska;
- 2) (uchylony).³²⁾

Art. 18a. (uchylony).

Art. 18b. (uchylony).

Art. 19.³³⁾ W postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczącym przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, oraz w sprawie ustalenia lokalizacji autostrad oraz dróg ekspresowych wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed sądem administracyjnym, jeżeli zgłosi swój udział w postępowaniu.

Art. 20. (uchylony).

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³²⁾ Przez art. 78 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 12.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 137 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227), która weszła w życie z dniem 15 listopada 2008 r.

Art. 21. (uchylony).

Art. 22. Główny Inspektor Ochrony Środowiska może podejmować wszelkie czynności należące do właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, jeśli uzna to za celowe ze względu na wagę lub zawilość sprawy.

Rozdział 4

Państwowy monitoring środowiska

Art. 23. 1. Tworzy się państwowy monitoring środowiska.

2. Państwowy monitoring środowiska obejmuje zadania wynikające z odrębnych ustaw, zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych potrzeb wynikających z polityki ekologicznej państwa.

3. Państwowy monitoring środowiska realizowany jest na podstawie:

- 1) wieloletnich programów państwowego monitoringu środowiska opracowanych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i zatwierdzanych przez ministra właściwego do spraw środowiska;
- 2) wojewódzkich programów monitoringu opracowanych przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska i zatwierdzonych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

4. Wojewódzkie programy monitoringu zawierają zadania określone w wieloletnich programach państwowego monitoringu środowiska.

5.³⁴⁾ Programy państwowego monitoringu środowiska obejmują, dla poszczególnych elementów środowiska, zadania:

- 1) krajowe;
- 2) regionalne (wojewódzkie i międzywojewódzkie);
- 3) lokalne.

6. (uchylony).³⁵⁾

7. (uchylony).³⁵⁾

8. (uchylony).³⁵⁾

9. (uchylony).³⁵⁾

Art. 24.³⁶⁾ Działalność państwowego monitoringu środowiska koordynują organy Inspekcji Ochrony Środowiska, w tym:

- 1) zadania krajowe i regionalne – Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 2) zadania lokalne – wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

Art. 25. 1. Organy administracji rządowej oraz samorządowej, prowadzące rejestry, wykazy, pomiary, analizy i obserwacje stanu środowiska, są obowiązane do nieodpłatnego udostępniania danych o stanie środowiska uzyskanych w trakcie ich działalności dla potrzeb państwowego monitoringu środowiska.

2. Informacje o środowisku i jego ochronie na obszarze województwa objęte państwowym monitoringiem środowiska są gromadzone przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska i przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

3. (uchylony).³⁷⁾

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁵⁾ Przez art. 1 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁷⁾ Przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Art. 25a. Główny Inspektor Ochrony Środowiska ustala sposób gromadzenia i przetwarzania danych oraz zakres i sposób przekazywania informacji, o których mowa w art. 25 ust. 2.

Art. 25b. Główny Inspektor Ochrony Środowiska opracowuje, nie rzadziej niż raz na 4 lata, raport o stanie środowiska w Polsce, uwzględniając w szczególności dane z państwowego monitoringu środowiska.

Art. 26. (uchylony).

Art. 27. Minister właściwy do spraw środowiska może, dla celów kontroli i badań stanu środowiska, określić, w drodze rozporządzenia, warunki i metody prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz stężeń i poziomów substancji lub energii w środowisku, uwzględniając zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej oraz postęp w zakresie technik pomiarowych.

Art. 28. 1. Inspekcja Ochrony Środowiska zapewnia informowanie społeczeństwa o stanie środowiska.

2. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska nieodpłatnie udostępnia organom administracji informacje, o których mowa w art. 25 ust. 2.

3. Na wniosek producenta zamierzającego prowadzić ekologiczne gospodarstwo rolne właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska wydaje zaświadczenie informujące, że na terenie, na którym położone jest gospodarstwo rolne, nie nastąpiło przekroczenie dopuszczalnych stężeń szkodliwych substancji zanieczyszczających powietrze i wodę.

Rozdział 4a³⁸⁾

Wykonywanie zadań w zakresie szkód w środowisku

Art. 28a. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr bezpośrednich zagrożeń szkodą w środowisku i szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493, z późn. zm.³⁹⁾), które wystąpiły na terenie kraju.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi w formie elektronicznej.

3. Minister właściwy do spraw środowiska, biorąc pod uwagę zakres informacji wymagany do sporządzania raportów dla Komisji Europejskiej dotyczących doświadczeń nabytych podczas stosowania przepisów w zakresie odpowiedzialności za zapobieganie szkodom w środowisku i naprawę szkód w środowisku oraz potrzebę zapewnienia dostępu do informacji o środowisku, określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, które powinny być zawarte w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, sposób prowadzenia rejestru oraz sposób udostępniania danych zawartych w rejestrze.

Art. 28b. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do końca lutego każdego roku, zbiorczą informację na temat zawartości rejestru, o którym mowa w art. 28a ust. 1, za rok poprzedni.

Art. 28c. W przypadku stwierdzenia, że zgłoszone przez organ ochrony środowiska bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku lub szkoda w środowisku mogą mieć skutki na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska niezwłocznie zawiadamia właściwy organ państwa, na którego terytorium skutki te mogą wystąpić.

Art. 28d. Główny Inspektor Ochrony Środowiska po uzyskaniu informacji o bezpośrednim zagrożeniu szkodą w środowisku lub szkodzie w środowisku, które zostały spowodowane na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a których skutki mogą oddziaływać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy organ ochrony środowiska, o którym mowa w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

Art. 28e. Przepisów art. 28c i 28d nie stosuje się do poważnych awarii przemysłowych w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

³⁸⁾ Rozdział dodany przez art. 30 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493), która weszła w życie z dniem 30 kwietnia 2007 r.

³⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 138, poz. 865 i Nr 199, poz. 1227, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 152, poz. 897, Nr 227, poz. 1367 i Nr 228, poz. 1368, z 2012 r. poz. 1513 oraz z 2013 r. poz. 21.

Rozdział 4b⁴⁰⁾**Laboratoria**

Art. 28f. 1. W wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska oraz ich delegaturach mogą działać laboratoria.

2. Do zadań laboratoriów, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności:

- 1) wykonywanie badań, pomiarów i analiz w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1;
- 2) współpraca z krajowym laboratorium referencyjnym i wzorcującym w zakresie wdrażania systemów jakości, metodyk badawczych oraz aparatury pomiarowej;
- 3) udział w interkalibracyjnych porównaniach międzylaboratoryjnych i badaniach biegłości.

3. Pobieranie próbek oraz badania, pomiary i analizy w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, wykonują laboratoria, o których mowa w ust. 1, posiadające akredytację w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935, z późn. zm.⁴¹⁾).

4. W zakresie, w jakim laboratoria, o których mowa w ust. 3, nie posiadają akredytacji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może zawrzeć umowę o pobranie próbek i wykonanie badań i analiz z inną jednostką posiadającą akredytację w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

5. Laboratoria, o których mowa w ust. 1, mogą pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług zleconych, w szczególności w zakresie:

- 1) badań laboratoryjnych, badań i pomiarów środowiskowych i innych czynności dotyczących oceny jakości stanu ochrony środowiska;
- 2) prowadzenia szkoleń i egzaminów.

6. Środki pochodzące z wykonywanych przez laboratoria, o których mowa w ust. 1, usług, o których mowa w ust. 5, stanowią dochody budżetu państwa.

Art. 28g. 1. W Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska tworzy się krajowe laboratorium referencyjne i wzorcujące.

2. Krajowe laboratorium referencyjne i wzorcujące wykonuje zadania w zakresie jakości badań powietrza atmosferycznego.

3. Do zadań krajowego laboratorium referencyjnego i wzorcującego należy zapewnienie nadzoru nad jakością badań powietrza atmosferycznego wykonywanych przez laboratoria, o których mowa w art. 28f ust. 1, w szczególności poprzez:

- 1) organizowanie i wykonywanie interkalibracyjnych porównań międzylaboratoryjnych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska;
- 2) ujednolicanie metod i procedur badawczych;
- 3) wdrażanie nowych metod badawczych;
- 4) szkolenie pracowników laboratoriów, o których mowa w art. 28f ust. 1, w zakresie nowych metod badawczych;
- 5) współpracę z laboratoriami referencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 6) gromadzenie i rozpowszechnianie informacji dotyczących metod badawczych stosowanych przez laboratoria referencyjne państw członkowskich Unii Europejskiej.

4. Krajowe laboratorium referencyjne i wzorcujące może wykonywać zadania w zakresie jakości badań:

- 1) wód śródlądowych;
- 2) hałasu;
- 3) pól elektromagnetycznych;
- 4) pomiarów emisji.

⁴⁰⁾ Rozdział dodany przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i Nr 227, poz. 1367 oraz z 2012 r. poz. 1529.

Rozdział 4c⁴²⁾**System informatyczny Inspekcji Ochrony Środowiska „Ekoinfonet”**

Art. 28h. 1. Tworzy się system informatyczny Inspekcji Ochrony Środowiska „Ekoinfonet”, zwany dalej „Ekoinfonetem”, za pomocą którego są zbierane, przechowywane, przetwarzane i udostępniane dane dotyczące przestrzegania przepisów o ochronie środowiska oraz badania i oceny stanu środowiska, uzyskiwane w trakcie realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1.

2. Ekoinfonet obejmuje dane, o których mowa w ust. 1, przekazywane przez:

- 1) Głównego Inspektora Ochrony Środowiska;
- 2) wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska:

- 1) organizuje szkolenia specjalistyczne w zakresie obsługi Ekoinfonetu;
- 2) zapewnia sprzęt informatyczny i oprogramowanie do obsługi Ekoinfonetu.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres, sposób oraz tryb zbierania i udostępniania danych, o którym mowa w ust. 1, kierując się koniecznością uzyskania danych niezbędnych do oceny przestrzegania przepisów ochrony środowiska oraz badania i oceny stanu środowiska, a także sporządzania sprawozdań w tym zakresie.

Art. 28i. 1. Integralną częścią Ekoinfonetu jest Krajowe Repozytorium Danych o Stanie i Ochronie Środowiska, zwane dalej „Krajowym Repozytorium”, w którym są gromadzone i archiwizowane dane, o których mowa w art. 28h ust. 1.

2. Krajowe Repozytorium jest prowadzone przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

3. Dane z Krajowego Repozytorium stanowią materiały archiwalne w rozumieniu ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698 i Nr 171, poz. 1016).

Art. 28j. Korzystający z danych z Krajowego Repozytorium lub je przetwarzający jest obowiązany podać w wytwarzanych informacjach, że dane te pochodzą z Krajowego Repozytorium.

Rozdział 5

Wykonywanie zadań w zakresie poważnych awarii

Art. 29. W zakresie przeciwdziałania poważnym awariom do Inspekcji Ochrony Środowiska należy:

- 1) kontrola podmiotów, których działalność może stanowić przyczynę powstania poważnej awarii;
- 2) prowadzenie szkoleń dla organów administracji oraz podmiotów, o których mowa w pkt 1;
- 3) badanie przyczyn powstawania oraz sposobów likwidacji skutków poważnych awarii dla środowiska;
- 4) prowadzenie rejestru zakładów, których działalność może być przyczyną wystąpienia poważnej awarii, w tym zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii i o dużym ryzyku wystąpienia awarii w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.

Art. 30. Inspekcja Ochrony Środowiska współdziała w akcji zwalczania poważnej awarii z organami właściwymi do jej prowadzenia oraz sprawuje nadzór nad usuwaniem skutków tej awarii.

Art. 31. 1. Organy Inspekcji Ochrony Środowiska dokonują kontroli co najmniej raz w roku w zakładach o dużym ryzyku wystąpienia awarii, a co najmniej raz na 2 lata – w zakładach o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr poważnych awarii.

⁴²⁾ Rozdział dodany przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; w zakresie rozdziału 4c wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

3. Organy administracji właściwe do zwalczania poważnych awarii obowiązane są do informowania Głównego Inspektora Ochrony Środowiska o poważnych awariach, które miały miejsce w kraju, oraz o ich ewentualnych skutkach transgranicznych.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria charakteryzujące poważne awarie, objęte obowiązkiem zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3, oraz terminy tego zgłoszenia i zakres zawartych w nim informacji, kierując się rodzajem i wielkością zakładu lub środka transportu, rodzajem, kategorią i ilością substancji niebezpiecznej, która przedostała się do środowiska, rodzajem i zakresem szkody w środowisku oraz tym, aby nadsyłane informacje umożliwiały analizę przyczyn poważnych awarii oraz poszukiwanie najlepszych środków zapobiegawczych, jak również skutecznych metod likwidacji skutków poważnych awarii, a także najlepszych sposobów prowadzenia akcji ratowniczej.

Rozdział 5a

Przepisy karne

Art. 31a. 1. Kto:

- 1) w wyznaczonym terminie nie informuje organu Inspekcji Ochrony Środowiska o zakresie wykonania zarządzeń pokontrolnych albo o przeprowadzeniu postępowania służbowego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciw osobom winnym dopuszczenia do uchybień,
- 2) niezgodnie z prawdą informuje organ Inspekcji Ochrony Środowiska o wykonaniu zarządzeń pokontrolnych lub przeprowadzeniu postępowania służbowego lub innego przewidzianego prawem,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny.

2. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, prowadzi się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 32. (pominięty).

Art. 33. (pominięty).

Art. 34. (pominięty).⁴³⁾

Art. 35. (pominięty).⁴³⁾

Art. 36. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska są jednostkami budżetowymi.

Art. 37. Postępowanie w sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzi się zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 38. Ustawa wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia⁴⁴⁾.

⁴³⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

⁴⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 29 sierpnia 1991 r.